

ABONAMENTUL

Pe 1 an 12 lei

Un număr nou 20 bani
„ „ „ vechi 40 „

CENTRUL DOBROGEI

ANUNCIURI

Se primesc direct la
administrația ziarului și
în condițiile cele mai
avantajoase.

Apare săptămânal în Babadag.

SUB DIRECȚIA UNUI COMITET

Redacția și Administrația Str. Carol.

Salutăm cu bucurie

Timpul aduce lumina și experiența înțelepciune.

Când d. Nenițescu a luat în primire prefectoratul Tulcei, d-sa a trecut Dunarea cu gândul de a uni în jurul ideii că suntem români, ca în jurul unui punct matematic de gravitate, pe toți românii pe cari sorta sa proprie lor voință îi fixase mai mult sau mai puțin definitiv în Dobrogea. D-sa a voit să facă din sentimentul naționalității acel curent involuntar, care te lega și te solidarizează de conaționalul tău de îndată ce te găsești în fața unui străin.

Ideea după cum vedeți, e admirabilă, și pentru realizarea ei cu o energie și o răbdare demne de admirat, d-nu Nenițescu, nu a dat nici până astăzi un pas înapoi. Căci ori-ce s'ar dice, crearea unei *Bănci populare românești în Dobrogea* care prin aprobarea statutelor a devenit o deplină realitate, se datorește inițiativei și îndemnurilor d-lui Nenițescu; și iarăși nu ne este tema a fi desmințit, că dacă românii din Tulcea au astăzi un club unde se pot aduna și a se consfătuși în liniște, dacă *Cercul Unirea* s'a organizat așd pe baze mai solide și poate servi de exemplu și celor alte naționalități conlocuitoare, acesta se datorește iarăși îndemnurilor fara rezerva și fara șovăire ale d-lui Nenițescu.

Și câte exemple n'am putea aduce din care să nu reiasă ne-strămütata dorința acestui prefect de a vedea pe toți românii conluerând la o laltă pentru a deveni un element nu numai demn de a se impune și demn de a fi respectat în ori-ce împrejurări, ci și un centru de gravitate către care să se incline și să se incline toate cele alte grupări și corporații, din variata populație Dobrogeana. D-sa a voit să fie unul și de o potrivă pentru toți, ca toți să fie la rindul lor pentru unul și același

gând, pentru unul și același scop: readucerea elementului românesc din Dobrogea la adevărata lui valoare și la forța pe care dacă nu o reprezintă, dar ar putea-o reprezenta.

Acum se naște o întrebare, la care acei ce nu împartășesc aceleași vederi cu noi am dori să răspundă:

Care prefect, din câți a avut Tulcea până acum, a mai avut curajul să îndemne și să propage cu asiduitate chiar, solidaritatea între elementele cele mai grele de combatut atunci când la un moment dat și s'ar ridica în corpore ca un adversar politic?

Ce? Nu cunosc și d-nu Nenițescu cea maximă atât de elementară, pe care astăzi și copil cu două clase gimnaziale o cunosc și o înțeleg: *divide et impera?*

Oare mai e un secret pentru cel din urma muritor în ziua de astăzi, că dacă vrei să traiești bine și să te menții cât mai sus într'o situație trebuie să alimentezi și să profiți de certa celorlora pe cari vrei să i întorci după cum îți place?

Ei bine. D-nu Nenițescu a probat de la început, că nu voiesce a se servi câtuși de puțin de acest mic machiavelism politic, și cu o atențiune și o bunăvoință egală i a primit pe toți, nesocotind chiar orizonturile politice, pe baza cărora mulți dintre noi ne diferențiaserăm.

Până la ce punct a isbutit d-sa în planul ce și-a conceput trecând în Dobrogea, realitatea sta de față și faptele ne vorbesc: Motanii cari jucau mai cu foc gémbaralele și faceau piruete pe trambulina la aușul lui „Deșteptă-te Române”, motanii bétrâni cari voiau să constituie camarila asumându-și cel mai înflăcărât naționalism, s'au retras de îndată ce au vădüt, că nu e rost de chivernisela și și au re-luat iar vechile lor roluri, mult mai sigure și mult mai rentabile. Insa grosul mulțimii, ini-

mele de elita în fundul cărora sentimentul naționalității e grevat ast-fel în cât nici ambiția, nici supărările momentane, nici interesele meschine nu i pot desrădăcina, óment mai puțin entusiaști dar sinceri, staü încă la postul de onóre și cu pași greoi dar siguri merg spre țelul dorit și de ei și de d-nu Nenițescu. Onóre lor.

Ca s'au găsit vre-o câți-va șnapani cari să întórea fóia de îndată ce s'au convins că românismul propagat de d-nu Nenițescu nu era o vacă de muls în sensul cum și o închipuiau ei; că mai cunoscem încă asemenea tipuri cari își frâng mâinile de necaz că nu au întors ei cel dintâi asemenea fóie—cine e de vina?

Sentimentul iubirei de țară nu este după cum se crede un produs al împrejurărilor ulterioare. El este înăscut în fie-care din noi, se naște odata cu noi. Insa pe când la unit cultura nu face de cât să i desvolte și să i dea o formă mai precisă și mai conscientă, la alții din contra o instrucție mai superioară nu le a dat de cât facilitatea de a învêrți și de a masca acest sentiment după cum interesele personale îi dictéza, după cum bate vântul.

În ori-ce caz insa asemenea sentimente nu se impune și nici direcția lor nu se poate altera cu una cu două. Intre acei cari fac prea multa galăgie, dar se servă de ele ca de o monedă de schimb, și între acei cari au sentimentul naționalității fie așa confuz, inconscient cum li i-a dat D-zeu, fie conscient și rațional format de o instrucție complectă și morală, noi preferăm pe aceștia din urma, și ziarul *Centrul Dobrogei* îi va secunda și i va ajuta. Iată din ce punct de vedere salutăm cu bucurie botezul și ofițeratul starii civile al *Băncii Populare Dobrogeane* și ori-ce întreprindere românească de asemenea natură.

Un corresponsent din Tulcea

DORIM O LĂMURIRE

Suntem informați că un d-n Controler financiar din județul Tulcea, ar fi fost trimis în judecata tribunalului, de către d-nu Procuror, pentru fals în acte publice și pentru fovire. Nu șcim până la ce punct faptul este adevărat. În cazul când va fi ast-fel ne mirăm cum acest d-n Controler nu a fost încă suspendat din funcțiunea ce ocupă până în judecarea procesului, când știut este că în administrație ori-ce gardist care chiar în miezul nopții a dus pe un individ până la poliție pentru a i stabili identitatea este dat în judecata pentru arestare ilegală și imediat i-se cere suspendarea.

Dorim această lămurire în interesul opiniei publice pe drept impacientată. Des-tul se critică cele l'alte ramuri ale administrației dobrogene. Am dori ca cel puțin justiția să rămână în afară de asemenea banuelli.

Vom reveni mai pe larg de va fi nevoie. Dacă o bal, bal să fie.

N. F.

CRONICA

(Spirit și Injurături cu tighel și cu așă albă)

S'A SUPÉRAT MOSILICĂ

Mosilică cum îi dice prietenii, sau Moisa Teodorescu cum i-ar dice Sarpeladan, s'a supérat pe noi ca vácarul pe sat. Și să fie numai supérat n'ar fi nimic; ar înghiți galusce și ar tăcea, dar vorba e că mnealui ne-a trimis și o ipistolie la redacție. Și cere musai să i publicăm ce cere el acolo în ipistolie, par'că noi am fi pedepsiți să publicăm toate prostiile lui Mosilică. Mai întâiu te-ai spălat pe rit stimabele ca să stai de vorbă cu persoane simandicoase ca alde noi? Cu puțin așfelnic te-ai clătuit în gură ca să nu ne trăsnească dușórea drojdiilor din dughiana lui Ițic?

De ce credeți că s'a supérat Mosilică? Fînd-că infama noastră gazetă a vorbit de mnealui „într'un mod asalicios.” Mălicie nu e mămăligă, stimabele, nici moliciune, nici calicie.

Mălicionea asta i un fel de piper pe care noi îl întrebuițăm pentru alt-fel de bucate, nu pentru braga din capul dumatiale.

Pentru mneata întrebuițăm numai așfelnic concentrat, var nestins, zacherlină și din când în când câte un picior....

Ei, ce dicei Nuhâm — Mosilică? am vrut să dice; să mă scuzati de impresie — spu în óda ipistoliei dumatiale că promiți informatorilor noștri o bună răsplată de va mai continua a se ocupa de persoana dumatiale.

Iacă, mă ocupați și de persoana dumatiale. Cât imi dai?

Altoar.

11 Iunie 1898

Diua de 11 Iunie a fost sărbătorită de întreaga suflare românească din regat, căci în această mărrea și se împlinesc 50 de ani, de când românii apăsați de protectoratul rusesc și atot-puternicia Semilunei, toți într'un gând și într'o simțire s'au ridicat, și printr'o mișcare eroică, printr'o jertfă de sine, ce va sta pururea pildă neperitoare, ne-a înzestrat cu libertățile politice de astăzi, cu o Românie, puternică înăuntru și respectată în afară.

Pe noi românii de la gurile Dunării și de pe țărmul mării Negre, sărbătorirea acestei sănite și, nu ne poate lăsa indiferenți.

Noi trăim într'o provincie care prin împrejurări alinice se reselise de tulpina mamă, și ascunsă în pulbera veacurilor și a uitării, nu ne mai aparținea; noi conviețuim cu nisece nemuri de omen, cari nici odată nu gustase din deliciul libertăților politice, nici n'aveau noțiunea drepturilor omului.

Mișcarea de la 1848 i-se datorează redescoperirea nemului românesc ea a fost temelie pe care s'a clădit Statul român, prin unirea principatelor, aducerea prințului străin pe tronul țării și consolidarea puterii armate, care ne-a dat: independența, regalitatea și această participă de pământ Dobrogea.

Dacă trăim astăzi împreună cu populațiunea Dobrogei, într'o țară neatârnată și dată cu libertăți constituționale, inerente vieții politice la sfârșitul acestui veac apoi acest privilegiu de care ne bucurăm noi și dobrogenii nu-l de cât consecința firăscă a generoasei mișcări de la 1848.

Iată de ce sărbătorirea de la 11 Iunie nu ne poate lăsa indiferenți: datorită de a descepta în consecința Dobrogenilor, tributul de recunoștință ce-l datorează către țară, a cărei fi și-au expus viața lor, și-au vărsat scump sângele lor, pentru sfărâmarea lanțurilor unei stăpâniri nefirești și din care a răsărit nu numai România Modernă ci și Dobrogea Românească.

PAREREA GUVERNULUI asupra DOBROGEI

Cititorii noștri poate că au trecut cu vederea interesanta ședință a Camerei deputaților de la 25 Martie a. c., când d. Ministru de Interne M. Ferechide răspundând la o interpelare a d-lui Tache Ionescu, a arătat în public cari sunt vederile guvernului în privința Dobrogei și mai ales până la ce punct d-nu I. Nenițescu, prefectul județului Tulcea, corespunde și lucrează în cadrul acestor vederi.

D-nu Tache Ionescu, fost ministru sub guvernul conservator, imputa guvernului actual pe de o parte că s'a arătat prea slab față de nesupunerea școlilor bulgare din anul trecut de a trece examenele la școlile Statului, iar pe de altă parte se plângea că e prea sever, pentru că din Dobrogea prea se ivesc multe plângeri.

Însă iată ce i-a răspuns d-nu Ministru de Interne:

D. *propedinte*: D. ministru de interne are cuvântul.

D. M. Ferechide, ministru de interne: D-lor dați-mi voi să răspund câte-va cuvinte la critica nedreaptă ce s'a făcut guvernului de d. Tache Ionescu.

Mal întâi, la una din afirmările făcute de d-nea, că ministru, mă înscriu în contra. D-nea când a văzut un steag bulgăresc, a zis fiind ministru: „suntem într'o țară pe care am luat-o cu sabia și deci dați acest steag la o parte.”

D. Tache Ionescu: N'am zis aceasta; am zis că lângă acel steag să se ridice un steag românesc.

D. M. Ferechide, ministru de interne: D. Tache Ionescu face o confuziune asupra istoriei recente a țării. Țara românească cu sabia și-a cucerit independența, dar Dobrogea n'a cucerit-o cu sabia; a luat-o, a reluat-o mai lesne, fiindcă i s'a dat de Europa ca o garanție și pentru Europa și pentru ea însăși. Însă nu este o țară cucerită.

Acestea zise, dați-mi voi să vii la învinuirea ce ni se face, că guvernul ar fi vinovat. Onor. d. Tache Ionescu regretă că prea sunt plângerile dese, prea sunt continue, ca și cum continuitatea plângerilor când sunt nedrepte, ar putea schimba caracterul lor, și din nedrepte să le facă drepte. Rău a făcut, zice onor. preopinent, d. ministru al instrucțiunii, că a făcut un referat la consiliul de miniștri.

Dar oare ministrul a sesizat pe colegii lui pentru a decide măsuri extra-ordinare de rigore? D. Tache Ionescu n'a binevoit să și da seama că măsura propusă consiliului, adoptată de consiliu, nu era de loc o măsură de rigore pentru a constringe aventuri recalitrante, ci din contra era autorizarea ministrului cultelor și instrucțiunii publice de a nu aplica în totă rigorea lor legile, pe cari el, ca ministru, era dator să le aplice; avea o îndatorire strictă, impusă lui de către legea instrucțiunii, și fiindcă nu era permis ministrului să calce legea, a cerut consiliului de miniștri autorizarea, nu de a face ceva extra-ordinar, ci de a nu aplica legea în totă rigorea ei.

Ast-fel, în cât, în loc de a vedea un sentiment de asprime, fie la ministrul cultelor, fie la consiliul de miniștri, în acest fapt trebuie să vedeți ce este în realitate: un act de blândețe, pentru a se indulci situațiunea unor nu învinși, dar constrinși să trecă de la o situațiune la alta.

Care este, d-lor, titnațiunea din care ies și care este acea situațiune în care intră? Mai înainte era o situațiune în care nu se auzea plângeri și dorința d-lui Tache Ionescu este ca să se continue a nu se mai auzi plângeri. Din ce cauză nu se mai auzeau plângeri? Fiindcă această provincie era abandonată cu totul și lăsată și în nepăsare. (Aplause prelungite).

A trebuit să facem să se înțelgă că Dobrogea nu este o provincie în care să fie permis a se nesocoti autoritatea țării românești, în care să nu aibă ființă legile României.

Unii din Dobrogea nu era deprinși a auzi acest limbaj, și de această cauză s'au auzit plângeri.

Oare pentru că ei protesteză în contra acestor atitudini, care este din parte-ne împlinirea unei datorii, noi trebuie să șovăim și să stăm locul?

Noi avem credința că datoria noastră este de a face ca toate bine-tacerile legislațiunii noastre să se întindă în această provincie și să stabilim într'nsa respectul absolut al legilor noastre.

Trebuie ca autoritatea română să fie în tot momentul vădită și vigilentă.

Semnele vizibile servă, mai cu seamă față de populațiunii inculte, ca dovadă de realitatea drepturilor.

Când românii au reluat posesiunea Dobrogei, Regele a pns la Tulcea, pe malul Dunării, pe o înălțime fundamentale unui monument care să serve de amintire a luării în stăpânire de către Români a acestei provincii. Faptul datează de 18 ani. Fundațiunile au rămas ca în ziua întâia; unii omeni, neproprietari, pe nedrept veniseră să clădească alături de ele; au fost tolerați. Pentru

cei inculți această nepăsare apărea ca ineficacitatea faptului consacrat de Regele în persoană, apărea ca o dovadă că situațiunea noastră în acea parte este subredă și fără viitor.

Am luat măsuri ca situațiunea aceasta să nu mai dureze. Lucrurile s'au restabilit cum trebuia. Monumentul va fi ridicat; el este comandat și în curând se va înalța în delul de la Tulcea, ca dovadă că acolo domnesce România. (Apl.)

Calitățile personale ce le are reprezentantul guvernului în Tulcea, ne sunt o garanție că el, om cult, ceea-ce s'a recunoscut și de d. Tache Ionescu, nu prin forță brutală, ci prin persuasiune și blândețe, voesce a contopi, în interesele românești, și pe acei cari în trecut rămăseseră străini de aceste interese.

Din acest punct de vedere, cred că nu depășesc scopul meu, aducând în public mulțumirile mele d-lui Nenițescu, prefectul de Tulcea, pentru sentimentele patriotice de cari este animat în administrațiunea județului. (Aplause).

Istoricul revoluției de la 1848 din PRINCIPATELE ROMANE

În anul 1848 se începe revoluția, întâi în Paris, și apoi în Viena și Berlin; după care trece în Ungaria și Italia, și în fine se comunică în principatele române.

La noi mișcarea revoluționară nu era îndreptată în contra Turciei suzerane, ci asupra protectoratului rusesc țintea românii,—dărâmarea regulamentului organic era ținta partidei liberale.

Încă din 1846 se iscaseră mari nemulțumiri în Moldova, nu numai din partea clasei obișnuite a țeranilor, ci chiar din partea boerilor, cari se plânseră la Petersburg în potriiva poștel nesățioase, a domnitorului Mihail Sturza, de a-i jefui. Rușii trimiseră pe generalul Rukman, să cerceteze faptele, dar acesta smulgând lui Sturză un milion și jumătate de lei, l'a lăsat, să-și continue în tihnă capacitatea sa, așa că la 1848 averea i-se ridică la 40 de milioane.

Revoluția din Iași, de la 24 Februarie 1848, băgă grăză în boeri. Ei întocmiră un proiect de constituție, prin cari prevedeau: responsabilitatea ministerială, pedepse pentru funcționarii jefuitoari și încă câte-va îmbunătățiri pentru țeranii: dar Sturza vădând în această atitudine a boerilor, un început de revoluțiune, se hotărî a fi gata la cea dintâi ocaziune.

Agentii rusesci însă nu stăteau de geaba; indemnău pe sub mână lumea la răscoală, ca să li se ofere ocaziunea de a intra în principate.

În acest timp partida liberală compusă din fii de boeri între cari M. Cogălniceanu, Vasile Alexandri, Costache Negri, Gheorghe Asachi și alții, se gândeau la o revoltă serioasă, prin care să răstörne pe Mihail Sturza credinciosul Rușilor și să realizeze unirea Românilor și reformele democratice, de cari țara avea nevoie. Domnitorul simțind la timp de această mișcare trimise pe cei doi fii ai săi, să cheme pe complotiști la palat, spre a le vedea cererile lor, dar când tinerii ajunseră la palat, fură înconjurați de oște, prinși și trântiți, unii în temniță, iar alții expatriați. Ast-fel se înăduși mișcarea partidei liberale din Iași; ea a dat privilegiu generalului Duhamel, să intre în Moldova și să ia tonul de stăpân față de Sturza.

În Bucuresci mișcarea revoluționară a fost condusă mai cu tact. Partida liberală

se ținea bine cu Pôrta, oferindu-i servicii în contra Rușiei. Între fruntașii partidei revoluționare din Muntenia erau, frații Golești, maiorul miliției Cristian Thel, Magheru, Ion Heliade Rădulescu frații Brătieni, C. A. Roseti și preotul Șapca din jud. Romanați.

Vodă Bibescu simțind mișcarea partidei liberale, voi să imiteze exemplul lui Mihail Sturza, dar nu reuși, căci fu înspăimântat de însăși intrigile lui Duhamel; care se credea singur stăpân pe mișcarea revoluționară.

Revoluția n'a putut să începă din Bucuresci, din cauză că armata era rusofilă. Eliade tipări proclamația și proiectul de constituție în propria sa tipografie, și după ce o împărți printr'un om de încredere prin căsărni, plecă în Islaz împreună cu St. Goleșcu și Thel, unde având compania lui Pleșoian Isacea și a locotenentului Zalic din Celei, în ziua de 9 Iunie pe piața Islaz, preotul Șapca ofițer serviciul divin. Apoi în mijlocul unei tăceri solemne rosti acea rugăciune, ce va rămânea pururea un document în istoria noastră națională; iar Eliade rostind un discurs mișcător, se uni într'un guvern provisoriu cu Thel, Ștefan Goleșcu și Magheru—și porniră cu toți spre Caracal. Pe tot parcursul drumului le eșiau țeranii înainte și-i aclamău; numai la Craiova, fratele prințului, ocărmitorul orașului și cu maiorul Vlădoianu încercară a le opri intrarea în oraș, dar poporul dându-se în partea guvernului provisoriu, atât Bibescu cât și maiorul se făcură nevăduți.

În Bucuresci lucrurile ajunseră mai departe. În ziua de 11 Iunie, se citi pe piața orașului proclamația și noua constituție, apoi se formă un cortegiu de 10000 de omeni, care merse la palat, să mulțumescă Domnitorului, că a consunțit la formarea constituției, ce desființa clasa, birul și privilegiile boerilor. Bibescu surprins semnă constituția și chiar lista unui guvern provisoriu; apoi demisionă și fugi în Transilvania, având convingerea că mișcarea nu va reuși. Țara rămânând fără direcție în urma acestei subite plecări a lui Vodă Bibescu, se institui un guvern provisoriu sub președinția Mitropolitului Neofit; St. Goleșcu, Thel, Magheru și Scurtu ca membri; A. Goleșcu, Bălcescu, C. A. Roseti și I. C. Brătianu secretari. Guvernul provisoriu instituit la Islaz, având imprudența să concedieze dorobanții după ce intra în Bucuresci aclamat de întreaga capitală, nu după mult timp fu arestat de Odobescu, ministru de război, un filo-rus fanatic. Grație însă cetățenilor bucuresceni entuziasmați de căți-va amici ai mișcării, și mai cu seamă de îndrăsnela unei femei, dâna Ipătescu, guvernul fu eliberat; iar soldații conduși de faimosul Solomon, fraternisară cu poporul și ast-fel tentativa filo-rusismului rămase nereușită. După această lătindu-se vestea că Rușii au ajuns la Focșani, guvernul provisoriu luă hotărârea de a se retrage la Tirgovitea; iar boerii prințând această ocaziune alcătuiră o căimăcănie tot sub președinția Mitropolitului Neofit, cu Th. Văcărescu și Emanoil Băleanu ca membri. Această căimăcănie însă nemulțumind populația capitalei, prin apucările despoteice, mulțimea s'a ridicat în contra ei și a răsturnat-o. Atunci s'a format un guvern interimar, în care Mitropolitul Neofit rămase președinte și Cămpineanu, Crețulescu, Minciu membri și Ion C. Brătianu secretar, iar Eliade, Thel, Goleșcu și Magheru s'au întors în Bucuresci.

Revoluția reușise deplin.

DIN LUMEA ARTELOR

Opere române premiate la concursul european musical „Cercul Bellini.”

Dilele aceste mai multe diare din capitală au anunțat o veste fericită pentru întreg neamul românesc și anume vestea triumfului musical ce l'a repurtat România, prin eminentul compozitor român d-l George Vasilu, cunoscutul tenor, la concursul musical european ce a avut loc la cercul regal Bellini din orașul Catania, Italia.

La acest concurs au luat parte toți artiștii din lume; iar juriul examinator se compunea din toate celebritățile artistice. În interval de 12 ani artiștii lumii, și-au trimis operele spre a fi examinate și premiate. El bine, trebuie să ne mândrim și de astă-dată ca și în timpul nemuritorului Alexandru cu „Gința latină” că un compatriot din al noștri a fost premiat pentru trei compoziții originale dintre care un vals și 2 romanețe: prima „Idila nasterală” cuvinte de d-l Petru Vulcan, și a doua „Prea copil” cuvinte de Badu Rosetti.

Trimitem prin rindurile aceste sincerile noastre felicitări atât d-lui Vasilu, virtuozul tenor, cât și poezilor noștri.

NOVELA

DIN COPILARIE

Ce îi-î și cu copilăria asta. Mă gândesc la mine, la ce făceam eu, copilul cel mai cuminte, care am luat atestat din școala primară cu nota 10 la conduită, și mă minunez cum și de unde mai născoriam atâtea bazaconii, de ofticasem pe bietul învățator, înădușisem pe dascălul Ștefănașche al cu mucările de la biserică; iar pe tata și pe mama și afanisisem cu ștrângările mele.

Incai de bunica nu mai die nimica; ea mă ocolea sârmăna, când mă vedea, căci ori o strămbam, ori i așineam calea și n'o lăsam, să treacă, până nu-mi da câte un gologan. Da și ea când mă prindea la largul ei și la strimțul meu, îmi venea de hac; mă punea sara la rugăciuni, să le înșir pe toate: Creștu, Tatăl nostru, Milu-ește-mă D-șeule, Prea sfântă născătoare de D-șeule etc. Să fi greșit vr'o una, c'apoi, dă Domne bine, mă ardea cu cleștele de la sobă, de'mi frigea pielea.

De pomă bună ce eram, n'a fost chip să învăț la școală în Galați, locul meu de nascere. M'a luat tata și m'a dus la un sat din apropiere, de m'a dat la școală.

Mi-a venit cam greu în început, să mă despart de smeul trou al mare, făcut din două colți de hârtie albăstră și cu cōda dintr'un cēșaf întreg; mi-a venit cam peste mână, să las arșicii, bilele și alte jocuri de oraș, dar am schimbat-o repede în: turca, pōca, scara grecăscă, minge-lopătica, minge-a-n-par, drichea, fata popei, calul dracului, și alte multe și nenumărate jocuri, cu cari m'am obișnuit curind, de par'că mă născusem cu ele.

M'a dat tata la gazdă, la una cōna Marghiola; o femeie mică de stat și cu barba părțită ce se purta cu baschină și rochie cu volane, ea la oraș. Cōna Marghiola fusese ea pe semne în tinerețe o teleleică, numărul unu, căci nu era femeie în sat mai jantoză și mai bătută la cap ca ea; dar acum îmbătrânise și ea să și mai consoleze cei 45 de ani, peste care trecuse nu de mult, ținea în casă pe nea Costache, un flăcăiandru spōtos, înalt și frumos, care să fi tot avut mult... 25 de ani.

Sciu, că ea i dicea lui puicula, iar el, ei, puică. Când i cerea parale de chel-tuiala o mai da și prin drăguță Marghiola. Totă ziua se giugiulea cu nise porumbel, numai când isprăvea cōna Marghiola paralele atunci strica brânza amândouă, o cam scărmana nea Costache dar ia strângea din dinți și răbda că veji i venea

cam peste mână, să și spuie dragostea la omeni.

Mie puțin mi pāsa cine i cōna Marghiola, ori nea Costache — nici nu vream să știu de desmierdările lor focose, când isprăvea metalurile — destul că pe mine mă lăsa, să joc, când vrea și cât vrea; asta era viața și fericirea mea.

Veneam sēra tērgiu de tot; māncat, nemāncat, mă culcam pe o laviță de lângă ferestrele din fața casei și mă învăluiam cu un cojoc de-al lui nea Costache, căci plapuma mea cu fața de buhur o ținea cōna Marghiola în stiva din odaia cea mare. Mă cam înghioldea prin cōte nu știu ce din cojocul lui nea Costache, dar eu nu băgam în sēmă toate alea, ci dormiam dus până a doua zi.

Mă jucam cu băieții din sat de-a minge-a-n par. Să vedeți ce trāsnaie ne plesnea prin cap: luam o piatră mică cât ou de priche; o învăluiam în cārpe, și apoi le coseam, și așa făceam noi mingea. Cine avea norocul să fie lovit cu mingea asta nu putea sōracul să-și măi tragă sufletul câte-va minute.

Eu și acum am degetele cele mari de la mână date peste cap de loviturile ingenioasei noastre invențiuni, și mulți din vechii mei prietini de copilărie portă încă urmele mingei cu piatră la mijloc. Chiar și nea Costache, a cōnei Marghiolei, n'a scăpat să nu și dea tributul lui de usturime mingei noastre. Pășania lui nea Costache i-a venit așa: La un lāsāt de sec de postu Sim-Petrului, nea Costache și puica lui au petrecut la un cumētru vecin până într'un tērgiu; iar pe mine m'au lāsāt, să mă joc cu băieții măi mult ca altă dată.

Isprăvind ei cheful, ne-am adunat la casa cui ne are, de ne-am culcat și numai cât ai chiti, am adormit cu toții; căci eu eram doborât de ostenela jocului, iar alt de cōna Marghiola tirlichii de bētură. Eu îmi puneam de obicei mingea cu piatră la mijloc, sub perna pe care dormiam. În noptea aceea visez că mă jucam cu băieții de-a minge-a-n-par. Mă scol prin somn, ia mingea de sub cap și strigând ține mă ăăă... ține mă ăăă... poense pe venea Costache odată drept în frunte de-a veșt stele verzi, și i-se ridică un cucui, cât ou de găină.

A doua zi, cōna Marghiola supērātă foc pe mine, că i am stricat fasonul puicului ei, mi-a făcut bagajul, mi-a iscălit pașaportul, și m'a dat afară de la gazdă.

Nu știu cum, dar par'că nici n'ami pāsa mie, că n'am gazdă. În ziua aceea m'am jucat până seara, și teamai când am flămāndit d'albinelea, atunci mi-a venit mintea la cap, să mi caut vr'un rost. M'am rugat de unu vātafu Tōder, prietina bun cu tata, să mă primească la el, până ce-oiu scrie acasa și m'am și apucat de scris. Pe o cōlă întregă de hārtie am înșirat tatei câte'n lună și'n sōre numai să i conving de nevinovăția mea și de rēutatea cōnei Marghiolei.

Mi-aduc aminte că începusem așa: „Măi întâiu de toate doresc ca mica mea epistolă să vă întâmpine în momentele cele mai fericite, după cum doriți. Cât despre mine ca vă de capul meu, cōna Marghiola, m'a dat afară de la gazdă.”

Dar nu adăgasem și inevitabilul meu nevasta și o casă de copii, căci nu i aveam.

Trānteam nise minciuni de mergeau cālare; erau așa de bine ticluite minciunile mele, că le credeam și eu pe jumătate.

Când a citit mama scrisōrea mea, foc și pară, nu și măi gāsea locu; i'a luat pe tata cu nepușă masa și i'a trimis la mine, să nu și piardă odaru.

(Va urma)

Colector

ECOURI

DIN ȚARA

D-l Eugeniu Stătescu a plecat la Craiova.

—x—

M. S. Regina a sosit astăzi de dimineață la Sinaia.

D-na Zoe Bengescu, damă de onoare, d-nul M. Fereckide, președintele Consiliului de Miniștri, și d-nul General Văldescu, șeful casei militare regale, au întâmpinat pe Majestatea Sa la Predeal.

—x—

Curtea de Apel, secția II-a, a răspuns eri apelul făcut de d-nul Aristide Ionescu, autorul revistei „Ceapcini”, și a confirmat astfel hotărârea direcțiunii teatrelor:—ca această revistă să nu se jōce pe nici o scenă din țară.

—x—

D-l G. Cantacuzino va pleca la începutul lunii viitoare la Ems, în virtutea unei concedii.

—x—

În ziua de 13 Iunie c., au plecat la Predeal, cu un tren special, miniștrii și mai mulți demnitari ai Statului, pentru a întâmpina pe Regina, care sesesece din Neuwied.

Tipurile Blonde

După ultimele statistici apărute, omenii blonzi se fac din ce în ce mai rari.

Se spune chiar că peste trei secole nu vor mai exista pe suprafața pământului de cât omenii branți,—asta spre fericirea celor cari prefer pe brunii blonzilor.

Brunii se căsătoresc în proporție de 70 la sută, pe când blonzii numai în proporție de 55 la sută.

Blonzii și blondele sunt de o trumusețe cu mult mai puțin durabilă de cât brunii și brunetele.

Așa dar trebuie să facă loc brunilor; rasa blonzilor va lua din zi în zi nuanțe închise, până când va echivala cu cea brună.

Germanii, scandinavii și saxonii... vor deveni cu timpul brunți.

INFORMAȚIUNI

Aflăm că curtea de apel din Galați a confirmat sentința Trib. Tulcea, prin care Dimitri Hagi Petrof era condamnat pentru insulte aduse primarilor comunelor Poturu și Toxofu în exercițiul funcțiunii lor. Totuși d-nu Procuror general nu s'a mulțumit numai cu pedepsa dată, ci a făcut recurs la Casație în interesul legii. Acolo suntem siguri că are să i piară pofta acestui bulgăroș parvenit de a mai trata pe primari, ca pe nenorociți de cărciumari pe cari i ține încătușăți cu datori și polițe deschise.

—x—

Monumentul comemorativ al reanexării Dobrogei a sosit în Tulcea la 13 Iunie. În piese deosebite a fost transportat sus, la colnicul Hora. În curând vor începe și lucrările preparative de la bază. Pentru plata lui s'au și trimes deja 20.000 lei; sculptorului Vasilescu, însărcinat cu executarea lui, a treia rată de 10.000 lei e gata, și se va trimete în curând. Se știe că la desvăluirea acestui monument va asista și M. S. Regele. Până la Septembrie va fi terminat complet.

—x—

Anunțăm cu plăcere că d-nu G. Ionescu Sterea, șef de birou în prefectura de Tulcea, și-a trecut cu un deosebit succes teza de licență în drept. Subiectul tezei tinerului licențiat a fost Recidiva. Materia este tratată cu multă competență ceea-ce denotă că această lucrare e rezultatul unei munci îndelungate și asidui; stilul ușor și clar iar pozițiile bine alese. Dorim d-lui Gh. Ionescu totă isbānda în noua carieră ce va îmbrățișa.

—x—

Pentru procurarea materialului necesar instalării de linii telefonice în tot județul Tulcea s'au consemnat până în prezent 25.000 lei, de către comune.

Stâlpii, după cum se știe, sunt deja gata și credem că pe la finele lui Iulie, cel mult, telefonul va fi pus în circulație.

—x—

Citim într'unul din numerile trecute ale răspânditului diar din Capitală „L'Indépendance Roumaine”:

„Treizeci și două de școle de adulți „au fost înființate în comunele rurale „din județul Tulcea și funcționează cu „succes, grație stăruințelor d-lui Nenițescu, prefectul aceluia județ.”

„D-nu Nenițescu și-a îndrumat asemenea activitatea sa către construirea „căilor de comunicație. În momentul de „față se lucrăză liniile Tulcea-Beștepe, „Niculițel-Meidanchiof, Cataloi-Telița, „Babadag-Siava-Rusă și la terminarea liniel Măcin prin Ortachiof.”

„Dar lucrarea de artă în această campanie este șoseaua Sarichiof-Enișala, „care traversează, prin două poduri marele lac al Babadagului.”

Din parte-ne putem asigura pe confracții de la „L'Indépendance Roumaine” că parte din aceste șosele sunt astăzi terminate și puse în circulație.

—x—

„Liga pentru propășirea Dobrogei” din Tulcea, luând hotărârea de a premia la finele acestui an școlar, pe învățătorii, cari au cultivat grădina școlii cu îngrijire, și cari au lucrat cu elevii lor cele mai multe obiecte de lucru manual, d-nu revisor școlar al județului, a și lansat o circulară în această privință, invitând pe învățătorii să trimită memoriile detaliate d-lui dr. Onceanu în Tulcea.

Iată o inițiativă a Asociațiunii Românilor din Dobrogea, demnă de totă lauda.

—x—

D-l D. N. Boboc, directorul școlii de băieți din localitate, luând 6 grame sēmînță de gândaci de mătase de la Ministerul Domeniilor, i-a cultivat cu atâta îngrijire și îndemănare, în cât se speră, să scōtă între 7—8 kgr. mătase.

Felicităm pe tinerul institutor pentru această indeletnicire gospodărească, dorim să aibă cât de mulți imitatori.

—x—

La 9 Iunie pe la orele 10 sēra, lipovanul Nicolai Antohi pescar, din com. Sarichiof, pe când voia să se suie în vapoșul Constanța, care staționa în dosul băilor din port, fiind turmentat de bētură a cădūt în Dunăre și s'a inecat. Cadavrul nu s'a putut găsi încă.

—x—

Vaporul austriac de rēsboiū „Taurus” sub comanda căpitanului Carol Vobenitki cu 9 oficeri, un echi-pagiū de 83 omeni și 5 tunuri a sosit în Sulina și va continua drumul spre Galați.

—x—

În marginea comunei Beștepe, s'a găsit inecat într'un șanț din balta acelei comuni, cadavrul individului Constantin Mocanu.

După constatările făcute s'a dovedit, că numitul s'a inecat din imprudență.

—x—

„Anecdote și Snëve de la Românii din Balcani” este titlul unei interesante broșuri, apărută de curând în Constanța, operă a cunoscutului scriitor și poet P. Vulcan. Nu putem de cât a o recomanda cu căldură cititorilor noștri și în special primăriilor și d-lor institutori și învățători pentru premii școlare.

D-nul Vulcan, cu talentul cunoscut, a ținut să dea la lumină spiritul satiric al românului ori unde s'ar afla și ori în ce împrejurări ar fi trăit el. Precum la noi, în România liberă, țiganul și ȋvreiul sunt subiectele de ris și de batjocură ale țaranului român, tot astfel la românul de la Pind națiunile conlocuitoare sunt subiecte nesecabile de ris și de batjocură pentru el.

Timpul fiind favorabil, sămănăturile merg din ce în ce mai bine. Sunt speranțe că anul acesta recolta în plasa Babadag să fie cât se poate de mulțumitoare. Porumburile mai cu seamă promit mai mult ca toate.

Examenele generale la școlile primare de băieți și fete încep anul acesta la 20 Iunie și țin până la 24. Cursurile se vor suspenda din ziua de 18.

D-l Const. Bădulescu, a fost numit comisar în orașul Tulcea.

Pentru sezonul de vară a sosit până acum în orașul nostru 5 familii, din diferite părți ale țerei. Anunțăm cu plăcere că primăria locală caută ca vizitatorii, să nu ducă lipsă de nimic.

Aflăm că toți preoții lipoveneni din Dobrogea, au primit invitațiuni oficiale de a se prezenta la Ismail în ziua de 20 Iunie, pentru afaceri religioase, d-ice ei. Vorbă să fie.

La Jurilofca s'a găsit de către pescarul Timofei Ion, cadavrul lui Chindin Ivanof, unul din cei cinci pescari înecați pe timpul grăsniceii furtunii de la 21 și 22 Martie a. c. Cadavrul era încă nealterat și a fost degrabă recunoscut de către pescari și de patronul său, Nenorocita vic-

timă era în vârstă de 60 ani și de fel din Basarabia. S'au înscințat autoritățile.

D-l Beltea, inspector viticol, a fost însărcinat de ministerul domeniilor să strângă tot felul de piese viticole din Dobrogea, pentru expozițiunea universală de la Paris. D-sa a și făcut o frumoasă colecție de la viile din podgoriile Dobrogei.

DIN STREINATATE

Procesul Zola

Zola fiind trimis în judecata curții din Versailles, spre a fi judecat pentru acuzațiunile ce el a adus Consiliului de război cu privire la Afacerea Dreifus, a ridicat incidentul de incompetența acestei curți de a-l judeca Curtea din Versailles respingându-l, Zola a făcut recurs în casație, dar și acesta respingând recursul, probabil că Zola va compare luna viitoare înaintea curții din Versailles.

Foșta Redacție

D-lui I. Gh. Constanța. Am publicat cu plăcere copia ce ne-ai trimis, dar ne e frică de belea. Când ne-o lua ai cu pricea de scurt cine o pășește? Cu d-ta, vorba englezului: „prinde orbul scotoi-ochii”. Asigură-ne mai altfel că ți ieși asupra-ți cele arătate și publicăm.

Coresp. Măclia: Scrisoarea d-tale ne-a făcut o mare bucurie și ne dă curaj în munca ce am întreprins; mai ales când e vorba de un sprinț material.

Coresp. Tulcea: Noutățile ce ne-ai trimis de data asta sunt excelente. Am dori ca și pe viitor să te menții la același nivel. Ascutești urechile mai bine și ai să devii un bun reporter. Trimite și câte-va din culisele politice, cum s'ar d-ice. Ai trecut cu vederea un fapt picant al croniceii scandalose de acolo.

Coresp. Constanța. Mulțumesc pentru cartea ce ne-ai trimis; numai dacă ne-ai trimite și ceva informații.

D-lui V. A. Mahmudia. Cunoscem mai bine noi pe acel funcționar superior la care d-ta faci aluzie, de cât d-ta. Nu cum-va te-o fi dat afară din vre-o slujbă, de ești așa indignat? Mai șpoter cum d-ice turcu.

indigen prin una din mai sus trăsuri enumerate. Bună oră dacă ne-am uita la d-l Gabrofschi din Gamberi și la d-l Ivanciu Mincei fără multă hesitare vom ști că acești d-ni nu sunt indigeni Dobrogei, ci veniți de prin Cotel sau Gabrovo, unde încă se păstrează adevăratul timp mongol și chiar cei-lalți Bulgari li numesc Șobi, pentru diformitatea timpului.

Este de observat un lucru la acești bulgari numiți Șobi, care lucru încă tradă că sunt adevărați bulgari cu timpul mongol, că nu se tunde ei se rad peste tot capul; iar pe creștul capului lasă numai o lungă şuviță de păr, pe când cei-lalți cu tip European sau mai bine d-ic cu tip Roman se tunde, și în Dobrogea și Bulgaria majoritatea o formează acești din urmă.

Chiar puținii bulgari cari se găsesc în Dobrogea, dacă li-ai întreba de ce națiune sunt, ei singuri recunosc că nu sunt bulgari ci Găgăuzi, adică limba le este cea bulgărescă, însă origina lor aparține altor națiuni. Și cui alte națiuni d-ă să nu celei Române?

Rusia în secolul al XVIII pentru scopuri politice a transportat o mare parte din populația Dobrogei în Basarabia, pe la 1828, 1848 și 1859-1865 această populație în călduri în epocile mai sus citate Spre

ODA la foșta PANAMA CREANȚA

O, tiriachiule, fumător!
Tu, ce fumezi cu atâta dor
Și pururea vei tot fuma—
Gândește-te la „Panama...”

Și foșta „Crengă” n'o uita,
Că-i demnă chiar de lăudat,
Egala fiind cu „Panama”,
Celebra foș de fumat.

Ovrei, când cu „Abadi”
Foșta falșă în culori
Căta-vor a te ispiți,
Să știi: că ei doresc să mori.

Căci este otrăvită, da!...
De „Crengă”, deși tu nu uita
Și „Panama” muma ei
Ce n'o găsești la Farisei.

Privește n fața ta acum
Și vești în rotogole cum
Se nălță fumul albastru
Din țigaret chihlibariu?

De-i dulce și fermecător
Și tu fumezi cu atâta dor,
E că e „Crengă” la mijloc
Și „Panama” cu noroc.

Dar cine-i Creanga cel vestit?
Cui ode noi l-am ticluit?
E forte lesne de ghicit
La tine însuși de-ai gândit.

O, tiriachiule, fumător!
Tu ce fumezi cu atâta dor
Și pururea vei tot fuma,
Gândește-te la „Panama...”

TINERIMEA ROMANA
din Constanța.

ROMANIA PREFECTURA JUD. TULCEA

PUBLIKAȚIUNE

No. 5497.—8 Iunie 1898

Domnul Abdul Murtaza, voind a deschide un stabiliment de bucatărie și cianicărie în orașul Tulcea.

În conformitatea instrucțiunilor ministeriale înscrise prin „Monitorul Oficial” No. 152 din 1867.

Se publică acesta spre cunoștința generală că, în termen de 40 zile de astăzi, să se prezinte la această prefectură acei cari ar avea motive de a contesta moralitatea sau a denunța alte fapte ce ar cunoșce că cad în greutatea nimitului.

No. 4596.—8 Maiu 1898.

Domnul Savu Preda, voind a deschide un stabiliment de băuturi spirtoase, bă-ă-

nie și rafenea în cătunul Ciolella pe linie de comuna Taxof, plasa Babadag

În conformitatea instrucțiunilor ministeriale înscrise prin „Monitorul Oficial” No. 152 din 1867.

Se publică acesta spre cunoștința generală că, în termen de 40 zile de astăzi să se prezinte la această prefectură acei cari ar avea motive de a contesta moralitatea sau a denunța alte fapte ce ar cunoșce că cad în greutatea nimitului.

No. 5530.—10 Iunie 1898

În ziua de 21 Iulie a. c., ora 4 p. m., urmând a se ține licitațiune publică cu oferte sigilate, conform art. 68—79 din legea contabilității publice, atât în localul cancelariei prefecturii cât și la sub-prefectura plășii Babadag, pentru aprovizionarea spitalului rural din Babadag, cu 40 stinjeni cubici lemne de foc necesare pentru trebănițele spitalului în cursul anului curent 1898/99.

Se publică acesta spre cunoștința generală a amatorilor de a concura, să-și depună ofertele lor la termenul fixat, însoțite și de garanția provisorie de 5 la sută din valoarea ofertată.

Condițiunile acestei aprovizionări se pot vedea în toate zilele și orele de lucru, atât la cancelaria acestei prefecturi cât și la sub-prefectura plășii Babadag.

Prefect, I. Nonișescu

Secretar, Gr. Sandu

Primăria Comunei Urbane Babadag No. 913

1898 luna Maiu în 31 zile

În ziua de 30 Iunie viitor a. c., începând de la orele 3 până la 5 după amiaza, se va ține licitațiune publică în pretoriul acestei Primării pentru darea în întreprisă a furnisării lemnelor de foc necesare încălzitului localului acestei Primării și a autorităților pendințe de d-ensa în cursul anului 1898/99.

Licitațiunea se va ține oral fără supra-oferte și în condițiunile prevăzute de Art. 8—679 din legea contabilității publice.

Concurenții spre a fi admisi la licitație trebuie a depune o garanție provisorie de 5% din valoarea ofertată, cunoscând că suma locată pentru această furnisură este de lei 820, iar în cât priveșce condițiunile relative, ele se pot vedea în toate zilele de lucru în cancelaria Secretariatului Primării.

Primar Delegat, I. Manole

Secretar, G. Manolescu

SCHIȚA ISTORICĂ ROMANILOR - MACEDONENI

Cum se face însă că în Dobrogea și în Moesia elementul român a rămas în minoritate în timpul de față. Mare parte din acești Români au fost înghițiți de panslavisti, cari s'au năpusit asupra lor ca niște lăcuste. Totuși însă a rămas un element destul de numeros și la un moment dat au putut să prepondereze și astfel în secolul al 12 sub Petru și As n au format marea și puternicul imperiu Romano-Bulgar. Chiar și Bulgarii de astăzi cari trăiesc în Dobrogea și o mare parte din Bulgaria se citesc pe fisionomia acestora adevăratul tip românesc, căci Bulgarii de rasă mongolă se deosebesc de Românii bulgarizați prin capul lor mare și diform, fruntea strimțată, ochii mici, obrăzi scoși, nasul lat une-ori și turtit, buzele groase și barba și mustățile rare; acesta este adevăratul tip al bulgarilor neoși, pe când timpul bulgarilor din Dobrogea de lipsese cu desăvârșire aceste trăsuri. Dacă din întâmplare în satele bulgăresci ar fi venit vre-un bulgar din părțile Târnovei, li vei cunoșce, că nu este

adeverirea acestui fapt vom înșira narațiunea lui Moș Dan (sau Gane după cum li d-ice acum) bătăin de peste 115 ani din Eschilaba, lăță ce spune el: „Eram mic, abia m'aduc aminte, pe când Rusii ne-au luat și ne-au dus în Basarabia. Pe atunci eu vorbeam bine românesc, locuam dincolo de Mangalia, nu știu însă cum se chema s-tul unde locuam, ajuns în Basarabia ne-au instalat câte 5—10 familii în sate, unde se vorbea turcesce și bulgăresce; acolo mi se pare că am uitat multe vorbe romănesci. La anul 1828 însă noi am fugit din Basarabia și am venit în Dobrogea și ne așezarăm în satul Enichioi, de acolo o parte din noi au trecut la Baschioi, iar eu cu o rudă a mea ne-am așezat în Eschilaba. Pe unde treceam nu găseam de cât turci și români.

După noi au venit în Ceamurli de sus alte 6 familii tot din Basarabia. Știu că în Eschilaba nu este alt neam de oameni de cât 2—3 veniți din Bulgaria, ca meșteri ori ca grădinari și însurați cu fete de ale noastre; iar restul lui sunt nepoți, nepoțe, strănepoți și strănepoțe, și căji-va români din Transivania cari și ei ca și noi s'au îmbrăcat bulgăresce de nu-ți cunoșci că sunt români.

Întrebat fiind dacă ei și cei-lalți sunt bulgari, înainte de a mi răspunde a dat drumul unui mare și lung oftăt și începu iarăși a-mi nara următoarele: „Cine crede că noi știm din Dobrogea, suntem bulgari, face o mare greșală, căci nu suntem alt ceva de cât Români. Nu știe că nu se găsesc și Bulgari, dar aceștia au venit din cine știe de unde acum de curând la noi și fără ca să știți spui că cari sunt i pot cunoșce de ore-ce ei sunt rai la inimă, urși la față și nu se asemănă cu noi nici în limba, nici în obiceiuri, — și apoi vei de ce noi ne-am lăsat limba și portul românesc? Pe când ne-a adus în Basarabia Muscalul ne-a pus după cum li-am spus, câte 5—10 familii în sate unde nu se vorbea de cât turcesce și bulgăresce, noi aceștia când ne dăceam la horă ori la biserică, eram primiți de ei ca niște ciorți printre porumbei, n'aveam ce face, căci eram în satul lor, eram puțin la număr și apoi unde duci că eram și sereci, căci Muscalul când ne-a luat de pe la vetrele noastre, ne-a luat tot ce am avut și că ne-a pus prin acele sate numai cu ce aveam pe noi, cămașca și ciorceii.

(Va urma)